

Den næste Sag paa Dagsordenen var:
 Første Behandling af Forslag
 til Lov om Forandring i Kolonial-
 lov for de dansk-vestindiske Der af
 27de November 1863.

(Lovforslaget findes i Till. A. Sp. 1559.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Korsgaard: Det er jo ikke muligt at sige noget egentligt nyt eller interessant om denne Sag ud over det, som den højtærede Minister selv præsterer i sine Anmærkninger. Man kan ikke andet end lykønske den højtærede Finansminister til, at det er lykkedes ham at styre Forholdene i Vestindien efter lignende finansielle Principper, som han anvender her hjemme. Jeg ved ikke, om ærede Medlemmer have haft den Taalmodighed at se de Tal, som den højtærede Minister anfører i sine Motiver — jeg vil sige, at de bør ikke lade sig affrække af de lange Talrækker, de ville finde et interessant og tilsvarende Forhold til det, som vi ere vante til nu i Løbet af en halv Snes Aar her hjemme med vor egen Statsusholdning. Vi ere vante til i Løbet af den sidste halve Snes Aar, at hvert Aars Budget fremtræder med et Understud af indtil op imod 10 pCt. af Statens samlede Indtægt. Hvis De gennemlæse de Tabeller, der findes i Anmærkningerne til Forslaget, ville De finde et tilsvarende Resultat af Finansministerens Styrelse i Vestindien. Resultatet af 27 Aars Finansstyrelse derude er, at der har været et Understud af ca. $\frac{3}{4}$ Million. Enkelte Aar have mærkværdig nok haft Overstud. Tager man Overstuddene fra de mange Understud, kommer man til det samme Resultat, at der har været $\frac{3}{4}$ Million Understud paa Styrelsen. Men det repræsenterer ikke hele det Forbrug, som er gjort af Statens Midler i Vestindien. Hvis man ser efter paa Side 13 i Anmærkningerne, vil man finde en Opgørelse over de vestindiske Kolonialkassers Gæld til Statskassen, og da vil man finde, at den andrager $4\frac{1}{2}$ Mill. Kroner foruden henved $\frac{3}{4}$ Million Kroner, som Kolonialkasserne burde have udredet, men ikke have udredet, i forskellige Renter og andre Udgifter. Den Gang den nuværende Styrelse af Vestindien begyndte, nemlig med 1865—66, var Gælden derovre ikke mere end godt $\frac{1}{2}$ Million Kroner, men den er i Løbet af de 27 Aar, som nu ere forløbne, vokset fra $\frac{1}{2}$ til $4\frac{1}{2}$ Million Kroner, og hvis man regner de Udgifter med, som Kolonialkassen burde have udredet, men ikke har udredet, kommer man op til over $5\frac{1}{4}$ Million Kr.

Det er ganske lærerigt, for saa vidt det viser, at der er et gennemgaaende og klart System i hele den Finansstyrelse, vi kende baade her hjemme og i Vestindien, og med Henhyn til Fremtiden tegner det paa samme Maade. Principperne for det Lovforslag, den højtærede Minister har fremsat her, er, at hvad der skal til, det skal til; der spørges ikke om at tilvejebringe en fornuftig Balance for den danske Statskasse; man gaar ud fra, at saa og saa meget skal der nu en Gang til for at bestyre disse Kolonier derovre, og saa og saa meget kunne disse Kolonier selv betale efter de nuværende Statelove, og hvad der ellers skal til, maa vi udrede her hjemme fra. Det er kort sagt Meningen af dette Forslag. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Sagen i øvrigt nu her ved 1ste Behandling. Jeg har kun ønsket at henlede Opmærksomheden paa disse ganske interessante Tal. Jeg skal kun tilføje Ønsket om, at den økonomiske Politik, som der nu er spaaet om i de sidste Dage baade fra Ringkøbing og fra Stege og alle Begne fra, at de, som have vist sig som Tilhængere af den, ville udøve den over for dette Lovforslag.

Finansministeren (Estrup): Naar det ærede Medlem har fremdraget de betydelige Understud, der i en Række af Aar have været i Kolonialkassernes Budgetter og Regnskaber, har han selvfølgelig fuldstændig Ret; men naar han har betegnet dem som hidrørende fra ødselt Forbrug, saa skyldes denne Paastand et Vevis. De hidrøre fra de forandrede Forhold i Vestindien, fra, at Erhvervsvirksomhederne derude ere standse eller betydeligt forringede og altsaa Skattehybelserne aftagne, og fra, at man ikke har anset det for forsvareligt, at gaa videre i Indskrænkninger af Udgifterne, end de betydelige, der allerede have fundet Sted. Naar i øvrigt det ærede Medlem vil medvirke til, at dette Lovforslag bliver til Lov, saa vil jo ogsaa derved den lovgivende og bevilgende Magt her hjemme faa en direkte Indflydelse paa Udgifterne i Vestindien, som den nu savner.

Korsgaard: Den højtærede Minister mente ikke, man med Rette kunde sige, at der var vist Ødselhed; Misforholdet mellem Indtægter og Udgifter derovre hidrører fra, at Dernes økonomiske Evne er saa langt nede. Jeg vil henstille til den højtærede Minister, om det er økonomist forsvareligt, naar Indtægterne stadig gaa ned, at man vedblivende holder Udgifterne paa samme Højde som hidtil. Jeg tvivler om, at den højtærede Finansminister vilde finde det forsvare-